

Dit verhaal wordt u gratis aangeboden door Ririro.com/nl. Het is onze missie om alle kinderen ter wereld gratis toegang te geven tot een verscheidenheid aan verhalen. De verhalen zijn online te lezen, downloaden en printen en beslaan een breed scala aan onderwerpen, waaronder dieren, fantasie, wetenschap, historie, diverse culturen en nog veel meer.

Steun onze missie door onze website te delen. Wij wensen u heel veel leesplezier!

Ririro

FANTASIE IS BELANGRIJKER DAN KENNIS

Ririro

Repelsteeltje

Er leefde eens een arme molenaar die een hele mooie dochter had. Op een dag zei hij tegen de koning dat zijn dochter heel goed kon spinnen en zelfs van stro goud kan maken. Nu was de koning dol op goud dus hij liet de mooie molenaarsdochter gauw naar het paleis komen. Hij bracht haar naar een kamer vol stro en gaf haar een spinnewiel met spoelen. En hij zei: "Ga aan het werk en spin al dit stro tot goud. Als dat niet lukt, moet je sterven." De kamer werd afgesloten en ze bleef helemaal alleen.

De arme molenaarsdochter was wanhopig. Hoe moest ze nou toch van stro goud spinnen? Ze begon hard te huilen. Plotseling ging de deur open en kwam er een klein mannetje binnen. Hij zei: "Goedenavond waarom huil jij zo hard?" "Ach", zei het meisje, "ik moet goud spinnen van stro en dat kan ik niet".

Toen sprak het mannetje: "Wat geef je mij als ik het doe?" "Mijn halsketting", zei het meisje. Het mannetje nam de halsketting en begon te spinnen. Prrrt prrrt prrrt en na 3x was de spoel vol. Zo ging hij hele nacht door. In de vroege morgen was al het stro goud. Toen de koning kwam kijken was hij heel verbaasd en hij wilde meteen nog veel meer goud.

Hij bracht de molenaarsdochter naar een grotere kamer vol balen stro. Ze moest alles in 1 nacht tot goud spinnen als ze wilde blijven leven. Het meisje huilde hard. Weer kwam het mannetje binnen. "Wat geef jij mij als ik het stro tot goud spin?", vroeg hij. "Mijn ring", zei het meisje. Het mannetje werkte de hele nacht en de volgende dag was al het stro goud geworden.

Maar de koning was nog niet tevreden en wilde weer meer. Opnieuw bracht hij het meisje naar een nog grotere kamer vol stro en weer moest ze in 1 nacht alles tot goud spinnen. Als dat lukte, zou hij met haar trouwen. Hij dacht: "Ze is maar een gewone molenaarsdochter maar een rijkere vrouw bestaat niet". Het meisje was weer wanhopig maar weer kwam het mannetje. "Wat geef jij mij als ik ook dit stro tot goud spin", vroeg hij. "Ik heb echt niets meer", zei het meisje. Dus moest zij beloven dat zij als ze koningin was geworden haar eerste kindje aan hem zou geven. Het meisje dacht: "Dat zie ik dan wel". En ze beloofde het. Toen spon het mannetje weer al het stro tot goud. 'S Ochtends kwam de koning en hij was heel verheugd. Hij trouwde met de molenaarsdochter en zo werd zij een echte koningin.

Na een jaar kwam er een mooi kindje. Aan het mannetje dacht de koningin niet meer. Maar tot hij haar grote schrik kwam hij opeens haar kamer binnen en zei: "Geef mij nu het kindje. Je hebt het beloofd." De koningin bood hem al haar schatten

aan als ze haar kindje maar mocht houden. Maar het mannetje wilde het kindje. De koningin huilde zo hard dat het mannetje toch medelijden kreeg. Hij zei: "Als je binnen 3 dagen raadt hoe ik heet dan mag jij je kindje houden."

De koningin dacht de hele nacht diep na en zond zelfs een bode het land door om namen te verzamelen. Toen het mannetje weer kwam zei ze: "Albert, Gerard, Christiaan" en nog veel meer namen. Maar bij elke naam riep het mannetje: "Zo heet ik niet".

De tweede dag ging ze weer rondvragen. Toen het mannetje kwam, noemde ze hele bijzondere namen op zoals Rattevel, Berepoot en Sparrebeen. Maar weer was de naam niet goed.

De derde dag kwam de bode terug en zei: "Nieuwe namen heb ik niet maar toen ik op een plek in het bos

kwam, waar de vossen
en hazen elkaar
goedenacht wensen,
zag ik een klein huisje.
Er brandde ook een
vuur en om het vuur
sprong een raar
mannetje en hij riep:
"Vandaag ga ik
braden, morgen bakken
Overmorgen het
koningskind pakken
O, wat een fijn dat
niemand weet

Dat ik Repelsteeltje heet"

Wat was de koningin blij dat ze eindelijk de naam wist!
Toen het mannetje weer kwam, vroeg ze eerst: "Heet je
Gijs of Gert?" "Nee", zei het mannetje. "Heet je dan
soms Repelsteeltje"?

Dat heeft een boze
geest je verteld, riep
het mannetje
woedend. En hij
stampte zo hard met
zijn rechterschoen op de
grond....dat hij er tot
zijn middel inzakte.

